

Olv.: Ez 33,7-10 – Róm 13,8-10 – Mt 18,15-20
 Testvéri feddés

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Vasárnap az áldozatbemutató napja, csak egészen másról van szó, mint az Ószövetség életében. Ők különböző adományokkal engesztelték az Istent. Az Újszövetség Jézus engesztelő áldozatára hivatkozik, aki helyettünk kért bocsánatot az Istentől, aki szeretetével kiengesztelte az Istent! Az apostol azt mondja: amikor a templomba jössz, mert találkozni akarsz az Istennel, akkor ne feledkezz meg arról, hogy milyen a kapcsolatod az emberekkel. Nem lehet Istennel összetartozni úgy, hogy közben az emberekhez nincs közünk.

***A mai vasárnap Isten üdvözítő tervét állítja elénk,
 kapcsolatunkat az Istennel és kapcsolatunkat egymással!***

Vizsgáljuk meg gondolatainkat, törekvéseinket, terveinket, hogy ezek az egymással való kapcsolatunkban mennyire felelnek meg az Isten elvárásainak!

Szentbeszéd

Isten a mi életünket akarja eljuttatni a teljességre!

Kedves Testvérek! Közhelynek hangzik, de mindig rólunk van szó, hiszen az Isten ügye a mi ügyünk! Isten a mi életünket akarja eljuttatni a teljességre! A teljességre idegen szóval azt jelenti, az üdvösségre! Nagyon fontos, hogy az üdvösség szó igazsága közel kerüljön hozzánk!

***Az üdvösség a mindennapok nyelvén azt jelenti:
 teljes emberi élet!***

Gondolkodjunk el azon, mit jelent a teljes emberi élet? Mikor lehet arról beszélni, hogy valaki így él? Bizonyára mindannyian arra vágyakozunk, mondhatom azt is, arra törekszünk, hogy megelégedett és boldog életünk legyen! Ennek vannak feltételei, ezt kell magunkban tisztázni. Az Istennel való kapcsolatunk rendezése és az egymással való kapcsolatunk rendezése áll a középpontban! Jézus azt mondta: azért jött, hogy kibékítsen bennünket az Istennel és azt is megígérte, hogy mindent megtesz azért, hogy elsegítsen bennünket egymáshoz! Tehát békesség az Istennel és eljutni egymáshoz!

***Ez a teljes élet lényege:
 Istenhez tartozni és egymással összetartozni!***

Ha ezt szigorúan és teológiai oldalról nézzük,
 akkor ez azt jelenti,
 hogy az egymással való kapcsolatunkat
 az Istennel való kapcsolatunk állandósítja!

Az első keresztények közössége

Az egész emberi történelem arról szól, ha az emberek Istent kiszorítják az életükből, ha megszakítják Istennel a kapcsolatot, akkor az egymással való kapcsolatuk is elbizonytalanodik. Jézus mondja: azért jöttem, hogy életük legyen! Ez azt jelenti, hogy Jézus visszakapcsol bennünket az Istennel való közösségbe. A probléma az, hogy az ember elhagyta az Istent és elhagyta azokat az értékeket, azokat az igazságokat, amiket az Isten ránk bízott. Ezeknek az igazságoknak éppen az a célja, hogy az egymással való kapcsolatunkat rendezze. 2000 év után egy visszacsatolásról van szó! A szentlecke az első keresztény közösség mindennapjait állította elénk.

***Az első keresztények fölismerték az Istent,
egymással testvéri közösséget alkottak
és felelősséget vállaltak egymásért!***

A testvéri közösség és a felelősség egymásért
hordozza a megoldást!

A kulcskérdés az egység! Egység Istennel, egység egymással!

Testvéri közösség egymással és felelősség egymásért!

Az őskeresztényeknek ez volt az ereje!

***Nézzétek, hogy szeretik egymást!
Az emberek fölismerték
ezt a fajta összetartozást, ezt az egymásért való felelősséget
és kíváncsiak közéjük tartozni!***

Az Egyházba menekülnek az emberek!

A kereszténység alternatíva a világban, másik ajánlat a világban, mint ahogy általában az emberek élnek. Az emberek egymással közösségben élnek? Az emberek egymással komolyan gondolják a testvéri kapcsolatot? Az emberek valóban felelősséget vállalnak egymásért? A válasz roppant egyszerű! Ebből a világból támad az ember üdvössége, egy teljesebb élete!

Az ember attól szenved,
hogy nincs közösségben a másik emberrel!
Az ember attól szenved,
hogy magára hagyják,
hogy nincs felelősségvállalás egymásért!

***Ebből a világból jönnek az emberek
és lesznek az Egyház közösségének a tagjai! Az Isten népe!***

A II. Vatikáni Zsinat a közösséget Isten népeként mondja, Isten népének nevezi! Az Egyház szó, az Eklézia görög szóból származik, azt jelenti: ***a világból Istenhez menekülő emberek!*** Abból a világból, ahol a testvériséggel gondok vannak, a felelősségvállalással gondok vannak, abból a világból Isten üdvözítő világába, az Egyházba menekülnek az emberek!

Az embernek arra van szüksége,
hogy összetartozzon a másik emberrel!
Az embernek arra van szüksége,
hogy testvéri közösségben legyen a másik emberrel
és felelősséggel legyenek egymás iránt az emberek!

***Az apostol ezt állította példaképül a világ elé,
amely világban ezek a gondok akkor is megvoltak
és ma ezek még inkább megvannak!***

Ezt az isteni megváltó tervet támadják

2000 évvel Krisztus után ezt a közösséget, amely közösség az embernek való, sok eszme kikezdte, sok eszme támadja. Bármilyen furcsa, az ember szabadságjogaira hivatkozva támadják ezt az isteni megváltó tervet!

A mostani világunkban
oly mértékben hangsúlyozzák az egyén jogait,
oly mértékben hivatkoznak az ember szabadságára,
amely veszélyezteti a közösséget!

A magam útját járom, magánéletem, senki ne szóljon bele! Ez az ember kimegy a közösségből, illetve a közösségnek csak a hasznával számol. Ha tetszik, ha nem, egy társadalomban élünk, ez akkor is igaz, ha a másik embert nem tartjuk társunknak, a másik emberrel nem törődünk, a másik emberre nem figyelünk. Mi közünk hozzá, a magam életét élem, jogom van hozzá! Ez a gondolkodás gyengíti a közösséget! Amikor ez az ember bajba kerül, mert fejjel megy a falnak, akkor meg azt kezdik emlegetni, hogy a közösség hozza vissza, nincs a helyén, kikerült a közösségből. Micsoda kettősség! Ennek a világnak az igazi problémája ebből adódik!

Ezért kell különösképpen figyelni arra,
amit az evangéliumban hallottunk,
hogy egy volt az emberek szíve-lelke!
Egymással összetartoztak,
egymásért felelősséget vállaltak!
Ezt a gondolkodást vissza kell hozni a világunkba!

Legszorosabb egység a keresztségből származó közösség

Mire szoktak hivatkozni emberi kapcsolatok esetén, családi kapcsolatok esetén? A vérre, a vérségi kötelékre. Valójában nem a vérségi kötelék a legszorosabb egység, hanem a vízben támadt közösség, a keresztségből származó közösség!

Jézus mondja: vízzel és Lélekkel keresztelek!

A világ mostani helyzetében
a kereszténységnek sokkal de sokkal inkább kellene hangsúlyozni
ezt a lehetőséget: a vízben támadt, született közösséget,
a hívők közösségét, a keresztények közösségét!
Ennek az a feltétele, hogy valóban egységben legyünk!

***Mi, akik vízben és Lélekben újjászülettünk,
valóban egymással testvéri kapcsolatban legyünk,
valóban felelősséget vállaljunk egymásért!***

Ez a világ, amelyben élünk e felé mutat, e felé van kiút!

A kis közösségek

Sajátosak ebben a világban a kis közösségek! A katolikus Egyház túl monolitikus, túl nagy, nehezen, lassan mozdul, igazából cammog. A Szentatya is sokat beszél a misszióról. A kisebb közösségek, - mondjuk szektáknak is, - ezeket az értékeket mutatják fel, az egymással való szorosabb testvériséget, az egymásért való felelősséget. Szinte kiszakadnak a világból és csak egymás felé fordulnak. Nem egyszerű ezt sem megítélni, de mindenképpen valamit jelez.

Isten az üdvösségünket akarja!

Isten azt akarja, hogy teljes életet éljünk, megelégedettek, boldogok legyünk!

Ez csak egy közösségben érhető el, csak abban az esetben,
ha emberek egymással testvéri szövetségben vannak,
ha emberek egymásért felelősséget vállalnak!

Újra kellene vizsgálni, mit jelent a felelősségünk, mit jelentenek a jogaink és mik a kötelességeink! Akkor van remény arra, hogy ez az alternatíva, amit a kereszténység jelent, megjeleníti Isten országát ebben a világban!

Jézus Krisztussal eljött hozzátok az Isten országa!

Ez jött el Jézus Krisztussal!

Mintha az embereket megzavarták volna, mintha az emberek egyéni érdekeire és egyéni lehetőségeire hivatkozva ebből a közösségből kihívnák és aztán elmagányosodva, magukra maradva szenvednek, mert magányosan, egyedül, kirekesztetten nem lehet élni! Mindennek egyetlen kulcsa az egység, illetve ennek egyetlen ellensége a széthúzás! Amikor vét ellened valaki, az egység ellen vét! Amikor neked személyesen van gondod valakivel, akkor fedd meg, mondja a Szentírás. A latin azt mondja: korrigálás. Ha ilyen problémád van, akkor korrigáljátok, rendezzétek valahogy ezt a kérdést! Nem ítéletről van szó!

Isten mindig közösségben gondolkodik!

Isten mindig népben gondolkodik!

***Isten az ember üdvösségét mindig közösségben gondolja el,
mert ez az ember természetének megfelelő!***

Köszönjük meg Istennek, ha megismertük az Istent! Köszönjük meg Istennek, ha tudunk figyelni arra, hogy mit vár tőlünk az Isten! Köszönjük meg a kegyelmet, ha egymásnak tudunk megbocsátani, mert az egységet, az egymással való kapcsolatot csak a bocsánat rendezi!

***Ha mindezekre komolyan figyelünk, akkor az üdvösség útján járunk
és ez az út az, ami mindegyikünk természetének megfelelő,
amely mindegyikünknek békét, örömet és nyugalmat jelent!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Az Úr imádsága a közösség imája! Ilyenkor mindig a közösséggel kapcsolatos szándékokat fogalmazunk meg. Gondoljunk azokra, akik különböző szólamok áldozatai, akik nagy büszkeséggel kivonulnak a közösségből, mert joguk van a szabadságuk szerint jogaikkal élni. Amikor összetörik az életük, akkor megint a jogaikra hivatkozva állnak elő, hogy a közösségnek kötelessége őket visszahozni és róluk gondoskodni. Így van, de csak abban az esetben, ha valaki mindig a közösséghez tartozónak vallja magát. Imádkozzunk!